

Historické mezníky

Vše, co se v historii světa stalo, se bude zase opakovat. Staré Řecko založilo počátky dnešní demokracie a ta jejich byla stejně dokonalá jako ta dnešní.

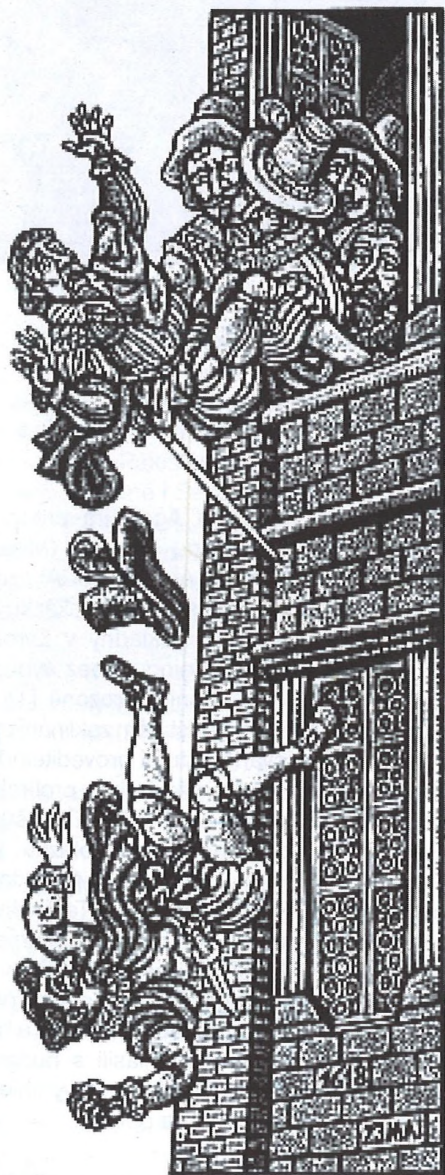
Zkrachovala však na nic nedělání, zvrácené morálce a převrácených hodnotách. Také velcí panovníci byli stejně nabubřelí jako jsou dnešní politici, moc jim chutnala fantasticky a bili se v prsa, že jen oni jsou jedinou spásou země. Také každý král či panovník z jiného rodu pohrdal vždy tím, co dělal jeho předchůdce, a chtěl zavést nové pořádky. Když se ujal vlády, většinou přistavil nové křídlo zámku, protože opovrhoval vkusem svého předchůdce. Také bylo zcela běžné, že se panovníci před sebou pasovali, kdo z nich je větší, tak stavěli velká díla, vyvolávali spory se sousedními státy a mobilizovali obyčejné lidi do válek. Před sto a více lety si lidé svého života pramálo cenili. Vyvolených byla jen hrstka a chudák měl jen velkou jistotu v tom, že ho v životě čeká pouze spousta práce a smrt je jeho vysvobozením.

Stejně jako dnes byli panovníci živi z daní, což je práce lidí. Každý, kdo vydělal nějakou korunu, musel odvést svému panovníkovi desátku. Když došlo jídlo na panském stole, bylo běžné vyjít chudé chýše v podhradí.

Také každý rozkvět země souvisel se zadlužováním, což vedlo ke zvyšování daní obyvatel. Také vždy, když daně byly neúnosné, povstal chudý lid, aby namlátil pánům, a v odporu k jejich vykořisťování vydrancoval vše, co souviselo s velkopanským životem. Také až se chudý lid dostal k moci, nevěděl si s rozhodovacími pravomocemi rady, což vedlo ke štěpení vládnoucí třídy, k hádkám a názorovým rozporům, následně nepokojům, až přišel ten, který uměl nejlépe mluvit a svou autoritou zpacifikoval všechny tábory a ujal se vlády. A protože moc chutná skvěle, tak po několika letech ten, kdo nastolil klid a rádobu spravedlivé pořádky, se zase po čase stal neomezeným vládcem, který buď myslel jen sám na sebe, nebo vedl velkopanský život a vše se opakovalo.

Pokud hledáme rozdíl, určité je v chápání dluhů. Dřívější panovníci věděli, že když není kde brát, špatně hospodaří. Dnešní politici tvoří deficity, ale pramálo je trápí. Dokonce někteří tvrdí že dluhy se neplatí! Jinak z historické zkušenosti není těžké odhadovat, co bude následovat.

(Radka Skácelová,
Týdeník Zlínka 30.1.2007)

Pražská defenestrace ...

• Obsah

- historické mezníky ... 2041
- Maginotova linie nad oblaky ... 2042
- prosté počty ... 2052
- z projevu Vladimíra Putina ... 2056
- demokracie ohrožena ... 2058
- amazonští krajináři ... 2066
- zemní pyramidy na Ukrajině ... 2066
- divizna ... 2067
- povídka ... 2070